Lázár György

Nemzeti idősgondozás

VISSZHANG - LX. évfolyam, 51-52. szám, 2016. december 21.

Magyar idősgondozók ezrei ingáznak manapság Budapest és Észak-Amerika között. Külföldön néhány hónap alatt többet keresnek, mint itthon egy teljes év alatt, hiszen Amerikában ma már szinte lehetetlen olyan munkavállalókat találni, akik hajlandóak idősekkel foglalkozni. Alacsony a fizetés.

Török Karola egy 23 éves, mosolygós Kőrösi Csoma Sándor Program-ösztöndíjas; Erdélyből érkezett az USA-ba. Adatlapján az áll, hogy a „dél-erdélyi szórványvidék nyújtotta tapasztalataimmal összefonódó elkötelezettségem jelentősen hozzásegít majd ahhoz, hogy az Egyesült Államokban élő magyar közösségekben dolgozzak a magyar nemzet határok nélküli, kulturális összetartozásának és az anyaországgal való kapcsolatának erősítésén”.

A program ösztöndíjasait a Nemzetpolitikai Államtitkárság választja ki, és egy személy kilenc hónapos küldetése közel tízmillió magyar adóforintba kerül. Karola a Pennsylvania állambeli *Bethlen Communities* nevű szervezethez került.

A *Bethlen Communities* egy idősotthon, amelyet majd’ egy évszázada magyar reformátusok alapítottak, de ma már kevés magyar származású gondozottjuk van. Van viszont egy *Graceful Aging Wellness Center* nevű kezdeményezésük, ahol közösségi *szabadidős* programokat szerveznek. Ott van énektanulás, jóga, és itt tanít magyar nyelvet Karola is az idős bentlakóknak.

Lehetséges lenne, hogy a magyar adófizetők támogatják az amerikai idősotthon szabadidőprogramját? Miért is ne? A magyar nyelv oktatása kiemelt célja a programnak – végül is nemzeti idősgondozás ez.